

ექსტრადიციის შესახებ ევროპული
კონვენციის მეორე დამატებითი ოქმი

სგრასბურგი, 17.III. 1978

ამ ოქმის ხელმომწერი ევროპის საბჭოს წევრი სახელმწიფოები,
სურთ რა ხელი შეუწყონ 1957 წლის 13 დეკემბერს პარიზში ხელმოსაწერად
გახსნილი ექსტრადიციის შესახებ ევროპული კონვენციის (შემდგომში „კონვენცია“)
გამოყენების ფისკალური დანაშაულების სფეროში;
ითვალისწინებენ რა რომ, ასევე სასურველია კონვენციის შეესება სხვა მხრივაც,
შეთანხმდნენ შემდეგზე:

თავი I

მუხლი 1

კონვენციის მე -2 მუხლის მე -2 პუნქტს დაემატოს შემდეგი დებულება:

„ეს უფლება ასევე გამოიყენება იმ დანაშაულების მიმართ, რომლებიც
ექვემდებარებიან მხოლოდ ფულად სანქციებს“.

თავი II

მუხლი 2

კონვენციის მე -5 მუხლი შეიცვალოს შემდეგი დებულებებით:

„ფისკალური დანაშაულები“

1. ბეგარებთან, გადასახადებთან, საბაჟო და სავალუტო ოპერაციებისათვის
მოსაკრებლებთან დაკავშირებული დანაშაულებისათვის ხელშემკვრელ მხარეებს შორის
ექსტრადიცია განხორციელდება კონვენციის დებულებების შესაბამისად, თუკი დანაშაული,
თხოვნის მიმღები მხარის კანონის მიხედვით შეესაბამება იგივე ბუნების დანაშაულს.

2. ექსტრადიციაზე არ შეიძლება უარის თქმა იმ საფუძველზე, რომ თხოვნის მიმღები
მხრის სამართალი არ აწესებს რაიმე სახის ბეგარას ან გადასახადს ან არ აღგენს იმავე
სახის ბეგარის გადახდის, საგადასახადო, საბაჟო ან გადაცვლის რეგულაციებს, როგორსაც
მიმღები მხარის სამართალი.“

თავი III

მუხლი 3

კონვენციას დაემატოს შემდეგი რელაქციის დებულებები:

„In absentia გამოგანილი სასამართლო გადაწყვეტილებები

1. როდესაც ერთი ხელშემკვრელი მხარე მეორეს სთხოვს პირის მისთვის გადაცემას
იმ მიზნით, რომ აღასრულოს სასამართლო განაჩენი ან დაკავების ორდერი, რომელიც
გამოგანილი იქნა ამ პირის წინააღმდეგ მის დაუსწრებლად, თხოვნილ მხარეს უფლება
აქვს უარი თქვას ამ მიზნით პირის გადაცემაზე, თუკი მისი აზრი, სამართალწარმოება,

რომელიც მივიდა შესაბამის სასამართლო გადაწყვეტილებამდე, არ აკმაყოფილებდა სისხლის სამართლის დანაშაულის ჩადენაში ბრალეული ნებისმიერი პირისათვის უზრუნველყოფილ დაცვის მინიმალურ უფლებებს. ამასთან, ექსტრადიცია განხორციელდება, თუ თხოვნის გამგზავნი მხარე წარმოადგენს საკმაო რწმუნებას იმისა, რომ შესაბამისი პირისათვის უზრუნველყოფილი იქნება ხელახალი გასამართლების უფლება, სადაც დაცული იქნება დაცვის უფლებები. ეს გადაწყვეტილება უფლებას მისცემს მიმღებ მხარეს აღასრულოს სასამართლო გადაწყვეტილება, თუ დამნაშავედ აღიარებული პირი არ იქნება ამის წინააღმდეგი ან წინააღმდეგ შემთხვევაში, დაიწყო სამართალწარმოება გადაცემული პირის წინააღმდეგ.

2. როდესაც თხოვნის მიმღები მხარე შეაგყობინებს პირს, რომლის გადაცემაც იქნა მოთხოვნილ მის დაუსწრებლად გამოცხადებულ სასამართლოს განაჩენის შესახებ, თხოვნის გამგზავნი მხარე არ განიხილავს ამ კომუნიკაციას, როგორც ფორმალურ შეგყობინებას ამ სახელმწიფოში სისხლის სამართალწარმოების დაწყების შესახებ“.

თავი IV

მუხლი 4

კონვენციას დაემატოს შემდეგი დებულებები:

„ამნისგია

არ განხორციელდება პირის გადაცემა იმ დანაშაულისათვის, რომლის მიმართაც გამოცხადდა ამნისგია თხოვნის გაგზავნის სახელმწიფოში და რომელიც მანამდე იღვენებოდა ამ სახელმწიფოს სისხლის სამართლის მიხედვით.“

თავი V

მუხლი 5

კონვენციის მე-12 მუხლის 1-ლი პუნქტი შეიცვალოს შემდეგი დებულებებით:

„თხოვნა გაკეთებული უნდა იქნას წერილობითი ფორმით და თხოვნის გამგზავნი მხარის იუსტიციის მინისტრის მიერ უნდა ეგზავნებოდეს თხოვნის მიმღები მხარის იუსტიციის მინისტრს; ამასთან, არ გამოირიცხება დიპლომატიური არხების გამოყენებაც. კომუნიკაციის სხვა საშუალებების გამოყენება შეიძლება განისაზღვროს ორ ან მეტ მხარეს შორის პირდაპირი შეთანხმებით.“

თავი VI

მუხლი 6

1. ეს ოქმი ღიაა ხელმოსაწერად ევროპის საბჭოს იმ წევრი სახელმწიფოებისათვის, რომლებმაც ხელი მოაწერეს კონვენციას. იგი ექვემდებარება რატიფიკაციას, მიღებას ან დამტკიცებას. სარატიფიკაციო, მიღების ან დამტკიცების სიგელები შესაძლებელია ბარდება ევროპის საბჭოს გენერალურ მდივანს.

2. ოქმი ძალაში შედის მესამე სარატიფიკაციო, მიღების ან დამტკიცების სიგელის ჩაბარების თარიღიდან 90 დღის შემდეგ

3. იმ ხელმოწერი სახელმწიფოს მიმართ, რომელიც შემდგომში მოახდენს რაგიფიცირებას, დამტკიცებას ან მიღებას, ოქმი ძალაში შედის მისი სარაგიფიკაციო, მიღების ან დამტკიცების სიგელის შესანახად ჩაბარების თარიღიდან 90 დღის შემდეგ.

4. ევროპის საბჭოს წევრ სახელმწიფოს არ შეუძლია, ამ ოქმის რაგიფიცირება, მიღება ან დამტკიცება, თუკი არ მოახდენს მანამდე ან პარალელურად კონვენციის რაგიფიცირებას.

მუხლი 7

1. ნებისმიერ სახელმწიფოს, რომელიც მიუერთდება კონვენციას, შეუძლია მიუერთდეს ამ ოქმს მისი ძალაში შესვლის შემდეგ.

2. ამგვარი მიერთება ძალაში შედის ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნისათვის მიერთების სიგელის შესანახად ჩაბარების თარიღიდან 90 დღის შემდეგ.

მუხლი 8

1. ნებისმიერ სახელმწიფოს ხელმოწერის, ან მისი სარაგიფიკაციო, მიღების, დამტკიცების ან მიერთების სიგელის შესანახად ჩაბარების დროს, შეუძლია განსაზღვროს ის ტერიტორია ან ტერიტორიები, რომელთა მიმართაც მოხდება ამ ოქმის გამოყენება.

2. ნებისმიერ სახელმწიფოს, მისი სარაგიფიკაციო, მიღების, დამტკიცების ან მიერთების სიგელის შესანახად ჩაბარების დროს ან მოგვიანებით, ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნის სახელზე გაკეთებული დეკლარაციის საშუალებით, შეუძლია გააფრცვლოს ამ ოქმის გამოყენება დეკლარაციაში მითითებულ ნებისმიერ სხვა ტერიტორიაზე ან ტერიტორიებზე, რომელთა საერთაშორისო ურთიერთობებზეც იგი პასუხს აგებს და ვისი სახელითაც იგი უფლებამოსილია აიღოს ვალდებულებანი.

3. წინა პუნქტის დებულებების შესაბამისად გაკეთებული ნებისმიერი დეკლარაცია, ამ დეკლარაციაში მითითებული ნებისმიერი ტერიტორიის მიმართ შეიძლება უკან იქნას გამოთხოვილი ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნისათვის შეცვობინების გაგზავნის გზით. ამგვარი უკან გამოთხოვა ძალაში შედის ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნის მიერ შეცვობინების მიღების თარიღიდან ექვსი თვის შემდეგ.

მუხლი 9

1. რომელიმე სახელმწიფოს მიერ კონვენციის დებულების მიმართ გაკეთებული დათქმა გამოიყენება ამ ოქმის მიმართაც, თუკი ეს სახელმწიფო სხვაგვარად არ განაცხადებს ხელმოწერის ან მისი სარაგიფიკაციო, მიღების, დამტკიცების ან მიერთების სიგელის შესანახად ჩაბარების დროს.

2. ნებისმიერ სახელმწიფოს ხელმოწერის ან მისი სარაგიფიკაციო, მიღების, დამტკიცების ან მიერთების სიგელის შესანახად ჩაბარების დროს, შეუძლია განაცხადოს, რომ იგი ინარჩუნებს უფლებას.

a) არ მიიღოს I თავი;

b) არ მიიღოს II თავი ან მიიღოს იგი მხოლოდ მე -2 მუხლში განსაზღვრული დანაშაულების მიმართ ან დანაშაულთა განსაზღვრული კატეგორიების მიმართ;

c) არ მიიღოს III თავი, ან მიიღოს მხოლოდ მე -3 მუხლის 1-ლი პუნქტი;

d) არ მიიღოს IV თავი;

e) არ მიიღოს V თავი.

3. ნებისმიერ ხელშემკვრელ მხარეს შეუძლია გამოითხოვოს წინა პუნქტის შესაბამისად გაკეთებული დეკლარაცია, ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნის სახელზე გაკეთებული დეკლარაციის გზით, რომელიც ძალაში შედის მისი მიღების თარიღიდან.

4. ხელშემკვრელ მხარეს, რომელიც ამ ოქმის მიმართ გამოიყენებს კონვენციის დებულების მიმართ გაკეთებულ დათქმას, ან რომელმაც გააკეთა დათქმა ამ ოქმის დებულების მიმართ, არ შეუძლია მოითხოვოს სხვა ხელშემკვრელი მხარისაგან იმავე დებულების გამოყენება; ამასთან, თუკი მისი დათქმა ნაწილობრივი ან პირობითია, მას შეუძლია მოსთხოვოს სხვა მხარეს მისი გამოყენება იმ ზომით, რითაც თავად აქვს მიღებული.

5. დაუშვებელია დათქმების გაკეთება ამ ოქმის დებულებების მიმართ.

მუხლი 10

ევროპის საბჭოს დამნაშავეობის პრობლემების ევროპული კომიტეტი ინფორმირებული იქნება ამ ოქმის გამოყენებასთან დაკავშირებით და საჭიროების შემთხვევაში ხელს შეუწყობს იმ სიძნელეების მეგობრულ მოგვარებას, რომლებიც შეიძლება წარმოიქმნან ოქმის განხორციელებისას.

მუხლი 11

1. ნებისმიერ ხელშემკვრელ მხარეს შეუძლია დენონსაცია გაუკეთოს ამ ოქმს ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნისათვის შეგყობინების გაგზავნის საშუალებით.

2. ამგვარი დენონსაცია ძალაში შედის გენერალური მდივნის მიერ შეგყობინების მიღების თარიღიდან ექვსი თვის შემდეგ.

3. კონვენციის დენონსაცია ავტომატურად იწვევს ამ ოქმის დენონსაციას.

მუხლი 12

ევროპის საბჭოს გენერალური მდივანი ევროპის საბჭოს წევრებს და ყველა იმ სახელმწიფოს მთავრობას, რომელიც მიუერთდა ამ ოქმს, აცნობებს

a) ნებისმიერი ხელმოწერის შესახებ;

b) ნებისმიერი სარატიფიკაციო, მიღების, დამტკიცების ან მიერთების სიგელის შესანახად ჩაბარების შესახებ;

c) მე-6 და მე-7 მუხლების შესაბამისად ამ ოქმის ძალაში შესვლის თარიღის შესახებ;

d) მე-8 მუხლის მე-2 და მე-3 პუნქტების დებულებების შესაბამისად მიღებული ნებისმიერი დეკლარაციის შესახებ;

e) მე-9 მუხლის 1-ლი პუნქტის დებულებების შესაბამისად გაკეთებული ნებისმიერი დეკლარაციის შესახებ;

f) მე-9 მუხლის მე-2 პუნქტის დებულებების შესაბამისად გაკეთებული ნებისმიერი დათქმის შესახებ;

g) მე-9 მუხლის მე-3 პუნქტის დებულებების შესაბამისად დათქმის უკან გამოთხოვის შესახებ;

h) მე-11 მუხლის დებულებების შესაბამისად მიღებული ნებისმიერი შეგყობინებების და დენონსაციის ძალაში შესვლის თარიღის შესახებ.

ამის დასტურად ქვემოთ ხელისმომწერებმა, რომლებიც სათანადოდ იყვნენ რწმუნებულნი, ხელი მოაწერეს ამ ოქმს.

შესრულებულია სტრასბურგში 1978 წლის მარტის მე-17 დღეს ინგლისურ და ფრანგულ ენებზე; ორივე ტექსტი არის თანაბრად აუთენტიკური, შედგენილი თითო ეგზემპლარად, რომელიც ინახება ევროპის საბჭოს არქივებში. ევროპის საბჭოს გენერალური მდივანი გადასცემს დამოწმებულ ასლებს თითოეულ ხელმომწერ და მიერთებულ სახელმწიფოს.